Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 539/2001

af 15. marts 2001

om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

(EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Rådets forordning (EF) nr. 2414/2001 af 7. december 2001	L 327	1	12.12.2001
►M2	Rådets forordning (EF) nr. 453/2003 af 6. marts 2003	L 69	10	13.3.2003
►M3	Rådets forordning (EF) nr. 851/2005 af 2. juni 2005	L 141	3	4.6.2005
►M4	Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006	L 363	1	20.12.2006
►M5	Rådets forordning (EF) nr. 1932/2006 af 21. december 2006	L 405	23	30.12.2006
►M6	Rådets forordning (EF) nr. 1244/2009 af 30. november 2009	L 336	1	18.12.2009

Ændret ved:

►A1	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003

Berigtiget ved:

►C1 Berigtigelse, EUT L 29 af 3.2.2007, s. 10 (1932/2006)

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 539/2001

af 15. marts 2001

om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2), litra b), nr. i),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I medfør af artikel 62, nr. 2), litra b), fastsætter Rådet visumregler for forventet ophold i højst tre måneder, og Rådet skal derfor fastsætte en liste over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum, når de passerer de ydre grænser, og en liste over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav. Fastlæggelsen af disse lister er blandt de ledsageforanstaltninger, der ifølge artikel 61 er direkte knyttet til den frie bevægelighed for personer i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

(2) Denne forordning er et led i udbygningen af Schengen-reglerne i overensstemmelse med protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, i det følgende benævnt »Schengen-protokollen«. Den berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i henhold til Schengen-reglerne, således som de fremgår af bilag A til Rådets afgørelse 1999/435/EF af 20. maj 1999 om definition af Schengen-reglerne med henblik på, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union, at fastsætte retsgrundlaget for de bestemmelser og afgørelser, der udgør Schengen-reglerne ([3]).

(3) Denne forordning er en videreudvikling af de bestemmelser, for hvilke Schengen-protokollen giver mulighed for et tættere indbyrdes samarbejde, og den falder ind under artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne ([4]).

(4) I medfør af artikel 1 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning. Derfor, og med forbehold af artikel 4 i nævnte protokol, gælder bestemmelserne i denne forordning hverken for Det Forenede Kongerige eller for Irland.

(5) For at afgøre om statsborgere fra et givet tredjeland er underlagt visumpligt eller er fritaget for dette krav, foretages der en individuel vurdering under anvendelse af forskellige kriterier, navnlig

([1]) EFT C 177 E af 27.6.2000, s. 66.
([2]) Udtalelse af 5.7.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([3]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 1.
([4]) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

▼B

vedrørende illegal indvandring, offentlig orden og sikkerhed, samt Den Europæiske Unions forbindelser med det pågældende tredjeland, samtidig med at der også tages hensyn til den regionale sammenhæng og til gensidighedsprincippet. Der bør indføres en fællesskabsmekanisme for iværksættelse af dette gensidighedsprincip for det tilfælde, at et af de tredjelande, der er opført på listen i bilag II, beslutter at indføre visumpligt for statsborgere fra en eller flere medlemsstater.

(6) Da den frie bevægelighed for statsborgere fra Island, Liechtenstein og Norge er sikret i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, er disse lande ikke opført på listen i bilag II.

(7) For statsløse og konventionsflygtninge skal beslutningen om visumpligt eller visumfritagelse med forbehold af de forpligtelser, der følger af internationale aftaler, som medlemsstaterne har undertegnet, navnlig den europæiske overenskomst om ophævelse af visumtvang for flygtninge, undertegnet den 20. april 1959 i Strasbourg, træffes på grundlag af det tredjeland, hvor disse personer har bopæl, og som har udstedt deres rejsedokumenter. I betragtning af forskellene mellem medlemsstaternes lovgivning om statsløse og konventionsflygtninge kan medlemsstaterne dog, hvis det tredjeland, hvor disse persongrupper har bopæl, og som har udstedt deres rejsedokumenter, er et af de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget fra visumpligt, afgøre, om disse personer er underlagt visumpligt.

(8) I særlige tilfælde, der berettiger til en særordning på visumområdet, kan medlemsstaterne fritage visse personkategorier for visumpligten eller omvendt pålægge dem visumpligt, bl.a. i overensstemmelse med folkeretten bestemmelser eller sædvane.

(9) For at sikre, at systemet bliver gennemsigtigt, og at de berørte personer modtager oplysninger, skal medlemsstaterne meddele de øvrige medlemsstater og Kommissionen, hvilke foranstaltninger de træffer inden for rammerne af denne forordning. Disse oplysninger skal af samme grund ligeledes offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

(10) Betingelserne for indrejse på medlemsstaternes område eller udstedelse af visa berører ikke de gældende regler for anerkendelse af rejsedokumenters gyldighed.

(11) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5 er det, for at sikre en korrekt anvendelse af den fælles visumordning, nødvendigt og hensigtsmæssigt at vedtage en forordning for at fastlægge listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav.

▼M1

(12) Denne forordning indebærer en fuldstændig harmonisering for så vidt angår de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav —

▼B

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Statsborgere fra tredjelande, der er opført på listen i bilag I, skal være i besiddelse af visum, når de passerer medlemsstaternes ydre grænser.

▼M5
▼C1

Med forbehold af de forpligtelser, som følger af den europæiske overenskomst om ophævelse af visumpligt for flygtninge, der blev undertegnet i Strasbourg den 20. april 1959, skal konventionsflygtninge og statsløse være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, hvis det tredjeland, hvor de har deres bopæl, og som har udstedt deres rejsedokument, er et tredjeland, der er opført på listen i bilag I til denne forordning.

▼B

2. ►M1 Statsborgere fra tredjelande, der er opført på listen i bilag II, er fritaget for det i stk. 1 omhandlede krav i forbindelse med ophold på højst tre måneder. ◄

▼M5
▼C1

— statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I til denne forordning, som er indehavere af en tilladelse for lokal grænsetrafik, der er udstedt af medlemsstaterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for mindre grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengen-konventionen ([1]), når disse indehavere udøver deres ret inden for ordningen for lokal grænsetrafik

— skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I, og som har bopæl i en medlemsstat, der anvender Rådets afgørelse 94/795/RIA af 30. november 1994 om en fælles aktion vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende rejselempelser for skoleelever fra tredjelande med bopæl i en medlemsstat ([2]), når disse skoleelever deltager i en organiseret skolerejse og ledsages af en lærer fra institutionen

— konventionsflygtninge og statsløse og andre personer uden noget statsborgerskab, som har bopæl i en medlemsstat, og som er indehavere af et rejsedokument, der er udstedt af denne medlemsstat.

▼B

3. Statsborgere fra nye tredjelande, der er opstået af lande, som er opført på listerne i bilag I og II, er underlagt kravene i henholdsvis stk. 1 og 2, indtil Rådet træffer anden afgørelse efter proceduren i den relevante artikel i traktaten.

▼M3

4. Hvis et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, indfører visumpligt for en medlemsstats statsborgere, anvendes følgende bestemmelser:

a) Senest 90 dage efter, at det pågældende tredjeland har indført visumpligt eller har bebudet en sådan pligt, giver den berørte medlemsstat Rådet og Kommissionen skriftlig meddelelse herom; denne meddelelse offentliggøres i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*. I meddelelsen specificeres det, fra hvilken dato foranstaltningen får virkning, og hvilken type rejsedokumenter og visa der er omfattet.

   Hvis tredjelandet beslutter at ophæve visumpligten, inden denne tidsfrist udløber, er meddelelsen overflødig.

([1]) EUT L 405 af 30.12.2006, s. 1.
([2]) EUT L 327 af 19.12.1994, s. 1.

▼M3

b) Kommissionen tager umiddelbart efter offentliggørelsen af denne meddelelse og i samråd med den berørte medlemsstat kontakt til det pågældende tredjelands myndigheder for at få visumpligten ophævet.

c) Senest 90 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse aflægger Kommissionen i samråd med den berørte medlemsstat rapport til Rådet. Rapporten kan være ledsaget af et forslag om midlertidig genindførelse af visumpligten for det pågældende tredjelands statsborgere. Kommissionen kan også fremsætte dette forslag, efter at Rådet har drøftet rapporten. Rådet træffer senest tre måneder efter med kvalificeret flertal afgørelse om forslaget.

d) Hvis Kommissionen finder det berettiget, kan den fremsætte forslag om midlertidig genindførelse af visumpligten for det pågældende tredjelands statsborgere som omhandlet i litra c) uden forudgående rapport. Proceduren i litra c) finder anvendelse på dette forslag. Den berørte medlemsstat kan angive, hvorvidt den ønsker, at Kommissionen afholder sig fra midlertidigt at genindføre en sådan visumpligt uden forudgående rapport.

e) Proceduren i litra c) og d) berører ikke Kommissionens beføjelser til at fremsætte et forslag til ændring af denne forordning med henblik på at overføre det pågældende tredjeland til bilag I. Kommissionen skal i de tilfælde, hvor der er truffet afgørelse om en midlertidig foranstaltning som omhandlet i litra c) og d), senest ni måneder efter den midlertidige foranstaltnings ikrafttræden fremsætte forslag til ændring af denne forordning. Et sådant forslag skal desuden indeholde bestemmelser om ophævelse af midlertidige foranstaltninger, der måtte være indført efter procedurerne i litra c) og d). Kommissionen fortsætter i mellemtiden sine bestræbelser på at få det pågældende tredjelands myndigheder til at ophæve visumpligten for den berørte medlemsstats statsborgere.

f) Hvis det pågældende tredjeland ophæver visumpligten, giver medlemsstaten omgående Rådet og Kommissionen meddelelse herom. Meddelelsen offentliggøres i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*. En midlertidig foranstaltning, som truffet i medfør af litra d), ophæves syv dage efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Hvis det pågældende tredjeland har indført visumpligt for to eller flere medlemsstaters statsborgere, ophæves den midlertidige foranstaltning først efter den sidste offentliggørelse.

5. Så længe der foreligger en situation med manglende gensidighed med hensyn til visumfritagelse for så vidt angår et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, i forhold til en medlemsstat, aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet inden den 1. juli i år med lige årstal om den manglende gensidighed og fremsætter om nødvendigt passende forslag.

▼B

Artikel 2

I denne forordning forstås ved »visum« en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med:

— indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat eller i flere medlemsstater på højst tre måneder i alt

▼B

— indrejse med henblik på transit gennem denne medlemsstats eller flere medlemsstaters områder, bortset fra lufthavnstransit.

▼M5
▼C1

▼B

Artikel 4

1. En medlemsstat kan fastsætte undtagelser fra visumpligten i artikel 1, stk. 1, eller fra visumfritagelsen i artikel 1, stk. 2, for:

▼M5
▼C1

a) indehavere af diplomatpas, tjenestepas/officielle pas eller særlige pas i overensstemmelse med en af procedurerne i artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 789/2001 af 24. april 2001 om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med behandling af visumansøgninger ([1]).

▼B

b) besætningen inden for civil luft- og skibsfart

c) flybesætningen og det ledsagende personale på nødhjælps- eller redningsflyvninger og andet hjælpepersonale i katastrofe- og ulykkestilfælde

d) besætningen på skibe i international flodtransport

e) indehavere af laissez-passer, som visse mellemstatslige internationale organisationer udsteder til deres ansatte.

▼M5
▼C1

2. En medlemsstat kan fritage følgende for visumpligt:

a) skoleelever, som er statsborgere i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I, og som har bopæl i et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, eller i Schweiz eller Liechtenstein, når disse skoleelever deltager i en organiseret skolerejse og ledsages af en lærer fra institutionen

b) konventionsflygtninge og statsløse, hvis det tredjeland, hvor de har deres bopæl, og som har udstedt deres rejsedokument, er et af de tredjelande, der er opført på listen i bilag II

c) medlemmer af de væbnede styrker, der rejser inden for rammerne af NATO eller Partnerskab for Fred og er indehavere af de identitetskort og marchordrer, som er omhandlet i overenskomsten af 19. juni 1951 mellem deltagerne i Den Nordatlantiske Traktats Organisation vedrørende status for deres styrker.

▼B

3. En medlemsstat kan fravige visumfritagelsen i artikel 1, stk. 2, for personer, der udøver lønnet beskæftigelse under opholdet.

Artikel 5

1. Senest ti arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttræden meddeler medlemsstaterne de øvrige medlemsstater og Kommissionen de foranstaltninger, de har truffet i medfør af artikel 3, andet led, og artikel 4. Efterfølgende ændringer af foranstaltningerne skal meddeles inden fem arbejdsdage.

([1]) EFT L 116 af 26.4.2001, s. 2. Ændret ved afgørelse 2004/927/EF (EUT L 396 af 31.12.2004, s. 45).

▼B

2. Meddelelserne i stk. 1 offentliggøres af Kommissionen til orientering i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes beføjelser til at anerkende stater og territoriale enheder samt pas, rejse- og identitetsdokumenter, som udstedes af deres myndigheder.

Artikel 7

1. Rådets forordning (EF) nr. 574/1999 ([1]) erstattes af nærværende forordning.

2. Den endelige udgave af de fælles konsulære instrukser og den fælles håndbog således som udformet i Schengen-Eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 (SCH/Com-ex(99) 13) ændres således:

1) Betegnelsen i bilag 1, del I, i de fælles konsulære instrukser og i bilag 5, del I, i den fælles håndbog affattes således:

   »Fælles liste over tredjelande, hvis statsborgere er visumpligtige i de medlemsstater, der er bundet af forordning (EF) nr. 539/2001.«

2) Listen i bilag 1, del I, i de fælles konsulære instrukser og i bilag 5, del I, i den fælles håndbog erstattes med listen i bilag I til nærværende forordning.

3) Betegnelsen i bilag 1, del II, i de fælles konsulære instrukser og i bilag 5, del II, i den fælles håndbog affattes således:

   »Fælles liste over tredjelande, hvis statsborgere ikke er visumpligtige i de medlemsstater, der er bundet af forordning (EF) nr. 539/2001.«

4) Listen i bilag 1, del II, i de fælles konsulære instrukser og i bilag 5, del II, i den fælles håndbog erstattes med listen i bilag II til nærværende forordning.

5) Del III i bilag 1 til de fælles konsulære instrukser og del III i bilag 5 til den fælles håndbog udgår.

3. Schengen-Eksekutivkomitéens afgørelser af 15. december 1997 (SCH/Com-ex(97) 32) og af 16. december 1998 (SCH/Com-ex(98) 53, REV 2) ophæves.

▼M1

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

▼B

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

([1]) EFT L 72 af 18.3.1999, s. 2.

▼B

BILAG I

Fælles liste som omhandlet i artikel 1, stk. 1

1) STATER

Afghanistan

Albanien

Algeriet

Angola

▼M5
▼C1

_____

▼B

Arabiske Emirater, De Forenede

Armenien

Aserbajdsjan

▼M5
▼C1

_____

▼B

Bahrain

Bangladesh

▼M5
▼C1

_____

▼B

Belarus

Belize

Benin

▼M5
▼C1

Bolivia

▼B

Burma/Myanmar

Bhutan

Bosnien-Hercegovina

Botswana

Burkina Faso

Burundi

Cambodja

Cameroun

Centralfrikanske Republik, Den

Colombia

Comorerne

Congo

Congo, Den Demokratiske Republik

Côte d'Ivoire

Cuba

Djibouti

Dominica

▼B

Dominikanske Republik, Den

▼M2

Ecuador

▼B

Egypten

Eritrea

Etiopien

Fiji

Filippinerne

Gabon

Gambia

Georgien

Ghana

Grenada

Guinea

Guinea-Bissau

Guyana

Haiti

Indien

Indonesien

Irak

Iran

Jamaica

Jordan

Kap Verde

Kasakhstan

Kenya

Kina

Kirgisistan

Kiribati

Kuwait

Laos

Lesotho

Libanon

Liberia

Libyen

Madagaskar

▼M6

_____

▼B

Malawi

Maldiverne

Mali

Marokko

Marshalløerne

▼B

Mauretanien

▼M5
▼C1

_____

▼B

Mikronesien

Moldova

Mongoliet

▼M6

_____

▼B

Mozambique

Namibia

Nauru

Nepal

Niger

Nigeria

Nordkorea

Nordmarianerne

Oman

Pakistan

Palau

Papua Ny Guinea

Peru

Qatar

Rusland

Rwanda

▼M5
▼C1

_____

▼B

Saint Lucia

Saint Vincent og Grenadinerne

Salomonøerne

Samoa

São Tomé og Príncipe

Saudi-Arabien

▼B

Senegal

▼M6

_____

▼M5
▼C1

_____

▼B

Sierra Leone

Somalia

Sudan

Sri Lanka

Surinam

Swaziland

Sydafrika

Syrien

Tadsjikistan

Tanzania

Tchad

Thailand

▼M5
▼C1

Timor-Leste

▼B

Togo

Tonga

Trinidad og Tobago

Tunesien

Turkmenistan

Tuvalu

Tyrkiet

Uganda

Ukraine

Usbekistan

Vanuatu

Vietnam

Yemen

Zambia

Zimbabwe

Ækvatorialguinea

2) TERRITORIALE ENHEDER OG MYNDIGHEDER, DER IKKE ER ANERKENDT SOM STATER AF MINDST EN MEDLEMSSTAT

Den Palæstinensiske Myndighed

▼M2

_____

▼B

Taiwan

▼**M6**

Kosovo, som defineret ved De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999

▼**M5**

▼**C1**

3) Britiske statsborgere, der ikke er statsborgere i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i fællesskabsrettens forstand:

British Overseas Territories Citizens, der ikke har ret til bopæl i Det Forenede Kongerige

British Overseas Citizens

British Subjects, der ikke har ret til bopæl i Det Forenede Kongerige

British Protected Persons.

▼B

BILAG II

Fælles liste som omhandlet i artikel 1, stk. 2

1) STATER

Andorra

▼M5
▼C1

Antigua og Barbuda (1)

▼B

Argentina

Australien

▼M5
▼C1

Bahamas (1)

Barbados (1)

_____

▼B

Brasilien

▼M5
▼C1

Brunei Darussalam

▼M4

_____

▼B

Canada

Chile

▼A1

_____

▼B

Costa Rica

▼M6

Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (2)

▼M2

_____

▼B

El Salvador

▼A1

_____

▼B

Forenede Stater, De

Guatemala

Honduras

Israel

Japan

(1) Visumfritagelsen træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med Det Europæiske Fællesskab.
(2) Visumfritagelsen gælder kun for indehavere af biometriske pas.

▼B

Kroatien

▼A1

_____

▼B

Malaysia

▼A1

_____

▼M5
▼C1

Mauritius (1)

▼B

Mexico

Monaco

▼M6

Montenegro (2)

▼B

New Zealand

Nicaragua

Panama

Paraguay

▼A1

_____

▼M4

_____

▼B

San Marino

▼M5
▼C1

Saint Christopher og Nevis (1)

▼M2

_____

▼M6

Serbien (med undtagelse af indehavere af serbiske pas, som er udstedt af det serbiske koordinationsdirektorat (på serbisk: *Koordinaciona uprava*)) (2)

▼M5
▼C1

Seychellerne (1)

▼B

Singapore

▼A1

_____

▼B

Sydkorea

▼A1

_____

▼B

Uruguay

Vatikanstaten

Venezuela

(1) Visumfritagelsen træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med Det Europæiske Fællesskab.
(2) Visumfritagelsen gælder kun for indehavere af biometriske pas.

▼B

2) FOLKEREPUBLIKKEN KINAS SÆRLIGE ADMINISTRATIVE OMRÅDER

SAR Hongkong ([1])

SAR Macao ([2])

▼M5
▼C1

3) Britiske statsborgere, der ikke er statsborgere i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i fællesskabsrettens forstand:

British Nationals (Overseas).

([1]) Visumfritagelsen finder kun anvendelse på indehavere af pas udstedt af »Hong Kong Special Administrative Region«.

([2]) Visumfritagelsen finder kun anvendelse på indehavere af pas udstedt af »Região Administrativa Especial de Macau«.